

Husvételi interjú a polgármesterrel

a színházról, a gázgyárról, a palotakapuról, a munkanélküliségről, politikáról, a város legaktuálisabb problémáiról

(A Délmagyarország munkatársától.) Husvételi interjú a polgármesterrel a város legaktuálisabb problémáiról: meglehetősen nehéz feladat, hiszen a polgármester ugyszólván minden nap elmondja a maga jól meggondolt és igen óvatos véleményét mindenről, hiszen ezek az aktuális problémák aktuálisak már hosszú idők óta. Azért mégis nekifohászkodik az újságíró, rágyújt az előzékeny kinnál polgármesteri kézzel eléje tolt vékonyka Mirjamra és már adja is föl az első kérdést:

— A legaktuálisabb

a színház.

Mi lesz vele, mekkora lesz az idei deficit, hogyan egyenlíti azt ki a város? Milyennek látja a polgármester ur a jövő szezon sorsát?

Dr. Somogyi Szilveszter

— A színház eddig még anyagilag elég tűrhetően áll. A ráfizetés csak ezután, csak a szezon hátralévő hónapjaiban kezdődik. Hogy milyen nagy lesz, az a jövő titka. Csak egy bizonyos, még pedig az, hogy a városnak fizetnie kell, a városnak teljesítenie kell a színészekkel szemben vállalt szerződéses kötelezettségeit. A közgyűlés úgy határozott, hogy tartsuk ebben a most muló szezonban a színházat házi kezelésben, ennek a határozatnak anyagi konzekvenciáit viselnünk kell.

A várható deficitre fedezet nincs, többletjövedelemre a költségvetés egyellen tételénél sem lehet számítani, tehát

a közgyűlés dolga, hogy megtalálja a módot a színházi deficit kiegyenlítésére.

Hogy mit várok az új szezonról? Hát Istenem, az ember azért van, hogy mindig a legjobbat várja, a legszebbet remélje. Ezen az alapon én fényesnek látom a jövő szezon, ha hozzáértő alapos igazgatója lesz a színháznak. Eddig úgy van, hogy az igazgató Görög Sándor lesz, a színházi bizottság úgy találta, hogy az ő ajánlata közelítette meg a legjobban a pályázati hirdetmény feltételeit. Ha a különböző garancialevelekben letett óvadékot készpénzre cseréli föl, akkor meg is kötöm vele a szerződést. Április huszonegyedikéig kapott erre haladékokat, csak akkor válik el, hogy tudja-e teljesíteni ígéretét.

Következik a másik fontos kérdés, talán még a színháznál is sokkalta fontosabb,

a gázgyár.

A közönséget nemcsak az érdekli, hogy milyen lesz a megoldás, a megállapodás a város és a jelenlegi gyártulajdonosok között, hanem az is, hogy mikorra várható ez a megállapodás, hogy mikor kötik meg végre annyi esztendei harc után a békét a harcoló felek?

— Nekem, ha lenne is kialakult véleményem ebben a gázgyári kérdésben — mondja a polgármester —, akkor sem beszélnek róla, mivel pedig nincs még álláspontom, nem is beszélhetek. Megvárom én is, mint a bizottság minden tagja, amíg tisztázódik a helyzet, amíg világosság derül a legapróbb részleteire is, szóval amíg teljesen világos képet kapok. Most egymásután tartjuk ezeket a felvilágosító és részlettisztázó tárgyalásokat,

rövidesen megkezdjük majd az együttes tárgyalásokat a gázgyár képviselőivel

és azt hiszem, hogy ezeket a tárgyalásokat

a nyáron befejezzük, a nyáron elkészíthetjük azt a végleges javaslatot, amelyet azután a közgyűlés elé terjeszthetünk

és amelynek alapján a város törvényhatósági bizottsága meghozhatja végleges határozatát. A probléma igen fontos, hiszen nemcsak súlyos milliókról és jelentékeny jövedelmekről van szó, hanem a város egyik legfontosabb közszolgáltatásáról is, tehát indokolt, ha a kérdés minden legapróbb részletét is a legalaposabban megtárgyaljuk, megfontoljuk és az anyag legteljesebb ismeretében hozzuk meg határozatunkat.

Az építkezések: Felépül-e a Boldogasszony-sugárúti

városkapus palota?

Megkezdik-e a tavasszal az építést? Milyen más építkezésekre van még kilátás ebben az esztendőben?

— Ne hívjuk palotakapunak azt a Boldogasszony-sugárúti épületet, ez az elnevezés luxust sejtet, pedig itt nincsen luxusról szó. A sugárút átboltozásával csak a rendelkezésünkre álló terület akartuk a leggazdaságosabban kihasználni. Amivel többbe kerül az átboltozás, azt, vagy még annál is többet, megtakarítjuk a telek árán. Hogy ez a megoldás esztétikai szempontból is nyereséget jelent a város számára, annak csak örülni lehet és örülni is kell. Az építkezés kiadásához, illetve a versenytárgyalás kiírásához szükséges adatok összeállítása most folyik, a tervek már készen vannak és a kultuszminiszter legutóbb határozott formában kijelentette, hogy

áprilisban meg is iörténik a munka kiírása, májusban pedig már meg is kezdheti a vállalkozó az építkezést,

amelyre 700—750.000 pengő fedezet van. Ezenkívül felépítjük az idén a két új gazdasági iskolát, amelynek építését már meg is kezdték, azután sor kerül az alsó- és felsőközponti, valamint az Aigner-telepi iskolák kibővítésére, folyik a leszámolópalota átalakítása. Sajnos, ezeken kívül más középítkezés nem igen lesz a nyáron, de ezeknek az értéke is körülbelül egymilliószázezer pengő.

Következik a legsúlyosabb kérdéscsoport: a gazdasági válság,

a munkanélküliség,

a kibontakozás és vár-e valami jó eredményt a polgármester az osztrák—német vámuniótól?

— Én csak szegedi viszonylatban beszélhetek ezekről a dolgokról, bár Szeged helyzetét sem lehet elkülöníteni sem az ország, sem a nagyvilág helyzetétől, hiszen számtalan szál köti azokkal össze. A gazdasági helyzet lázmérője szerintem a kereskedelem, mert ennek a helyzete tükrözi leghívebben vissza az általános helyzetet. Jól akkor megy a kereskedelemnek, ha a többi kereseti kategóriák fogyasztóképesek, ha van pénze a földmivesnek és az ipari munkásnak. A közalkalmazottakról azért nem beszélek, mert ezeknek a jövedelme fix, amely körülbelül független a gazdasági helyzettől. Véleményem szerint a mi viszonyaink között elsősorban a földmivesen és az iparoson kell segíteni, ezt a két kategóriát kell fogyasztóképesé tenni. A földmiveseken a város a maga erejéből segíteni is igyekszik. Ezt a célt szolgálja a burgonyavetőmag-akció, az apaállatok beszerzése, a tizennyolcholdas újszegedi gyümölcsfacsemetekert, amelynek fajcsemetéi (fontosalma, rózsabarack, szilva, körte, csupa olyan gyümölcsfajta, amely keresett exportcikknek bizonyult az elmúlt esztendőben) már a jövő évben piacra vihetjük és elárthatjuk vele a szegedi gazdákat. A gazdák, a földmivesek helyzetének megkönnyítését célozta a napraforgóakció is, sajnos, nagyon ridegen, bizalmatlanul fogadták ezt a gazdák és így nem mertem egy vagonnál többet rendelni az ingyen napraforgómagból. Bizom azért abban, hogy a bátrabbak kísérlete sikerül és ezt

ZEISS SZEMÜVEGET
Kárász ucca 3,
Okulárium, Kellnérnél.

saját szemükkel láthatják majd a többiek, a jövő esztendőben népszerűbbé válik a napraforgótermelés. Támogatjuk az Alföldkutató Bizottság működését is mintatelepek felállításával. Mindezekkel az a célunk, hogy könnyítsünk a mezőgazdák helyzetén, hogy megkeressük számukra a könnyebb és biztosabb boldogulás útját. A kézműipar támogatása már nem lehet ennyire intenzív, de azért ezen a téren is megteszünk mindent. Propagáljuk a magyar ipart, támogatjuk az ipartestületet abban a törekvésében, hogy a szegedi ipar remekeit időről-időre kiállíthassa és a lehetőség keretein belül munkaalkalmat is nyújtunk Szeged iparának. Természetesen ez mind nagyon kevés és így fontos szerepe jut a szerencsének. Ilyen szerencsének tartom, hogy két angol érdekeltség két szövőgyárat is tart Szegeden üzemben, az egyik 380, a másik egyelőre száz munkást foglalkoztat.

Ezek azonban mind elszigetelt helyi kísérletek, amelyeknek eredménye sokban a nemzetközi helyzet alakulásától függ. Egy város polgármestere és magisztrátusa a maga erejéből nem oldhatja meg a világválságot, még egy ország kormánya is gyöngye erre. Hogy mikorra várom a nemzetközi helyzet általános javulását? Öszintén megmondom, nem tudnék felelni, de nem is felenék erre a kérdésre, mert keserű tapasztalata lehet mindenkinek, hogy a legelismertebb pénzügyi és gazdasági zsenik jóslataira is alaposan rácaffoltak az események. Magyar szempontból azért

az osztrák—német vámuniót

nagyjelentőségűnek tartom, bár megítélésem szerint az osztrákoknak és a németeknek nem sokat használ majd a gyakorlatban. Magyar szempontból azért tartom nagyjelentőségűnek, mert propagandát jelent a szomszédos és gazdaságilag egymásralt államok közeledésére. Magyarországnak előbb-utóbb csatlakoznia kell ehhez az unióhoz, amely talán iparunkra sorvasztólag hatna, de biztos piacot teremtene mezőgazdasági terményeink számára és lehetőséget teremtene a mezőgazdasági ipar fejlesztésére, illetve megeremítésére. A mezőgazdasági válság megszűnése esetén pedig automatikusan enyhülne a gazdasági élet minden más ágazatának válsága, tehát az iparé is. Hiába tiltakozik Csehszlovákia, előbb-utóbb be kell látnia, hogy nélkülünk és ellenünk nem boldogulhat, hogy sorsa mellénk és Ausztriához kényszeríti, hogy észrevétel nélkül is haladunk a magyar—osztrák—cseh vámunió, vagy gazdasági szövetség felé. Nem vagyok finanszízesi, de úgy vélem, hogy a mai súlyos helyzetben enyhülést csak az hozna, ha a francia, amerikai és svájci tőke kedvet kapna a vállalkozásra és friss vért szivattyuzna Közép-európa sorvadó gazdasági vérkeringésébe. Biztos vagyok benne, hogy ez eleven folyamatot indítana meg, amely lassankint visszavezetné a normális gazdasági élethez a világot. Utoljára maradtak

a politika,

a közeledő választások kilátásai. Hogyan látja a helyzetet és mit vár tőle a polgármester. Történik-e változás Szegeden a mandátumok szétosztásánál, hódít-e tért, veszít-e mandátumot valamelyik párt?

A polgármester nem válaszol. Elgondolkozva néz ki az ablakon és érdeklődve figyeli a papucspiac vevőmentes képét. Majd tagadólag megrázza a fejét. Nem kíván nyilatkozni.

— Az sem biztos még, hogy megtartják-e a választásokat — mondja, majd halkán hozzáteszi, hogy a politikába nem akar beleszólni.

m. l.

Herceg Esterházy **sonkák, felvágottak**
Schlesinger fűszer- és csemegeüzletében
Kigyó ucca 1.
Állandóan friss árak nagy választékban.